

الما بريدول وايت (Alma Bridwell White)

در این نوبت از معرفی مشاهیر تاریخ کلیسا به زندگی الما بریدول وایت (Alma
Bridwell White) خواهیم پرداخت.

او متولد ۱۶ ژوئن ۱۸۶۲ میلادی در کنتاکی، ایالت متحده آمریکا - و متوفی در
۲۶ ژوئن ۱۹۴۶ میلادی در نیوجرسی می‌باشد.

الما بریدول وایت یکی از چهره‌های برجسته مذهبی و اجتماعی ایالات متحده در
اوایل قرن بیستم بود. او بنیانگذار کلیسای "ستون آتش" و همچنین نخستین زنی بود که
در آمریکا به مقام اسقفی دست یافت. وایت با ترکیب توانمندیهای خطابه‌ای و مدیریتی،
شبکه‌ای از کلیساهای، مدارس و رسانه‌های مذهبی ایجاد کرد. با این حال، دیدگاه‌های او، به
ویژه حمایت از تفکرات نژادپرستانه و همکاری با گروه‌هایی چون کو کلاکس کلان (Ku
Klux Klan)، موجب بحث و جنجال فراوانی در دوران حیات و پس از مرگش شده است.

او در منطقه کینی کانیک (Kinniconick) از ایالت کنتاکی، در خانواده‌ای
مذهبی به دنیا آمد. او هفتمین فرزند از یازده فرزند ویلیام مونکوری (William
Moncure Bridwell) بریدول و مری آن هریسون (Mary Ann Harrison) بود.

دوران کودکی او در فقر و سختی گذشت، اما او برای یادگیری تمایل زیادی داشت.
او در سال ۱۸۷۸ میلادی و در سن ۱۶ سالگی، تحت تأثیر ویلیام باکستر گادبی، به
متدیست‌های ولسلیانی (Wesleyan Methodist) گروید. هر چند این رخداد و
تغییراتی که او خود از آنها با عنوان تجربه‌ای عمیق یاد می‌کند بسیار قابل تأمل و تا اندازه
ای در ناهمخوانی با آن چه که از حضور خداوند در یک جمع انتظار می‌رود، قرار دارد اما
همین امر او را به سوی فعالیتهای مذهبی کشاند. او درباره جلسه‌ای که باعث تغییرش شد
نوشته: "برخی از افراد چنان تحت تأثیر قرار گرفتند که شامشان را بالا آوردند و اتاق را
ترک کردند و بعد با حالت لرزان همچون مرده به خانه بازگشتند."

وایت تحصیلات خود را در کالج دخترانه میلرزبورگ (Millersburg) در کنتاکی ادامه داد. در سال ۱۸۸۲ میلادی، به دعوت عمه‌ای که در ایالت مونتانا زندگی می‌کرد، به این منطقه سفر کرد. برخلاف سایر خواهرانش که از چنین سفری واهمه داشتند او این فرصت را پذیرفت و به تدریس در مدارس دولتی پرداخت. در سال ۱۸۸۷ میلادی، او با کنت وایت (Kent White)، یک دانشجوی الهیات متدیست، ازدواج کرد و این ازدواج آغاز فصل جدیدی از زندگی او شد.

او و کنت وایت در سال ۱۹۰۱ میلادی، کلیسای ائتلافی متدیست پنطیکاستی را در دنور (Denver)، کلرادو (Colorado)، تأسیس کردند. این کلیسا به عنوان پاسخی به تغییرات در متدیسم سنتی شکل گرفت. وایت با خطابه‌های پُرشور و صدای نافذ خود، توانست توجهات زیادی را به خود جلب کند. این کلیسا بعداً به کلیسای ستون آتش تغییر نام داد. در سال ۱۹۰۷ میلادی، یکی از اعضا مزرعه‌ای را در زارفیث (Zarephath) نیوجرسی، به این کلیسا اهدا کرد که به مقر اصلی آن تبدیل شد. در سال ۱۹۱۸ میلادی، وایت به مقام اسقفی منصوب شد و نخستین زن اسقف در ایالات متحده شد.

وایت از مدافعان حقوق زنان بود و به شدت بر لزوم برابری جنسیتی برای زنان سفیدپوست پروتستان تأکید داشت. با این حال، این حمایت محدود به زنان سفیدپوست بود و او در بسیاری از موارد، دیدگاه‌های نژادپرستانه و ضد اقلیتی را ترویج می‌داد.

در حالی که اکثریت عظیمی از حملات سیاسی تند او متوجه کلیسای کاتولیک رومی بود، او همچنین علیه یهودیان، برتری نژاد سفید و عدم تحمل نسبت به برخی مهاجران تبلیغ می‌کرد. در دوران رهبری وایت در دهه‌های ۱۹۲۰ و ۱۹۳۰ میلادی، کلیسای "ستون آتش (Pillar of Fire)" یک شراکت نزدیک و علنی با گروه کو کلاکس کلان برقرار کرد که برای یک فرقه، منحصر به فرد بود.

او گروه کو کلاکس کلان را نیرویی قدرتمند ارزیابی کرد که می‌تواند به رهایی زنان پروتستان سفیدپوست کمک کند، در عین حال که همزمان اقلیتها را در جایگاه خود نگه دارد. حمایت او از کو کلاکس کلان گسترده بود. او به گروه کو کلاکس کلان اجازه برگزاری جلسات و سوزاندن صلیبها در برخی از املاک متعدد کلیسای "ستون آتش" را می‌داد و گاهی اوقات خود نیز در این مراسمها شرکت می‌کرد.

او همچنین نشریهٔ ماهانه‌ای به نام "شهروند خوب" (The Good Citizen) منتشر کرد که به شدت از کو کلاکس کلان و برنامه‌های آن حمایت می‌کرد. علاوه بر این، او سه کتاب منتشر کرد: کو کلاکس کلان در پیشگویی (The Ku Klux Klan in Prophecy) ، کلان‌ها: حافظان آزادی (Klansmen: Guardians of Liberty) ، و قهرمانان صلیب آتشین (Heroes of the Fiery Cross) ، که مجموعه‌ای از مقالات، سخنرانیها و کاریکاتورهایی بودند که ابتدا در آن نشریه انتشار یافتند.

در روز جشن ملی در ۳۱ اوت ۱۹۲۹ میلادی، در جلسهٔ سالانهٔ اردوگاه کلیسای ستون آتش در نیوجرسی، او در سخنرانی خود تحت عنوان "آمریکا - میراث سفید پوستان" به شدت و صراحت به نژادپرستی خود علیه آفریقایی - آمریکایی‌ها پرداخت و این سخنرانی را در شمارهٔ آن ماه نشریه منتشر کرد. او در این سخنرانی گفت: "جایی که مردم به دنبال برابری اجتماعی میان نژادهای سیاه و سفید هستند، احکام کتاب مقدس و هر کد اجتماعی و اخلاقی را نقض می‌کنند ...

برابری اجتماعی و سیاسی جهان را به دوزخی خواهد انداخت که سیاهی آن به اندازهٔ تاریکی شب است و از آموزه‌های عهد جدید به همان اندازه فاصله دارد که بهشت از جهنم. تصور سیاه‌پوستان در چنین شرایطی هیچ حد و مرزی نخواهد داشت ...

این کشور متعلق به مردان سفیدپوست است، طبق هر قانون الهی و بشری، و از ابتدا چنین مقرر شده است. بنابراین، بیاید میراث خود را به پسران حام نسپاریم. شاید برای سفیدپوستان بهتر باشد که توصیه یک میهن پرست بزرگ آمریکایی، دکتر هایرام ولسی ایوانز (Hiram Wesley Evans)، را بپذیرند و اصلاحیه پانزدهم را لغو کنند. ویراستار نشریه "شهروند خوب" نیز با او در این امر همراه خواهد بود.

این گفته‌ها علاوه بر این که اشاره مبرهن به افکار و نظریات الما وایت و اقداماتش در رابطه با نژادپرستی، تبعیض و همکاری با گروه‌های ترسناکی همچون کو کلاکس کلان دارد از عدم درک راستی کلام نیز خبر می‌دهد. زیرا در هیچ جای کلام نه تنها به برتری نژادی هیچ رنگ پوستی اشاره نشده بلکه ما حتی نمی‌توانیم مردم سیاه‌پوست را همچون رگه‌ای از حام بدانیم و چنان چه مد نظر او وجه روحانی نیز بوده باشد خداوند بعد از خطای حام او را به هیچ منطقه بد آب و هوایی سوق نداد و حام در زندگیش همان قدر در زمین لذت برد و از مواهب طبیعی برخوردار بود که سایر فرزندان نوح برخوردار شدند. در کلام، خداوند قوم اسرائیل را تنها به خاطر ریختن نقشه نجات از سایر اقوام جدا کرد اما درست بعد از صلیب خداوند، او از قوم خود خواست تا پذیرای امتها باشند و خبر خوش را به ایشان برسانند.

الما وایت حتی از این واقعیت که قوم خدا هیچگاه اجازه ندارد با هیچ گروه محارب و بدنامی ارتباط برقرار کند، بی‌خبر بود بنابراین، چگونه می‌توان انتظار داشت که او در مراسم مکروه سوزاندن صلیب خداوند که نماد رهایی از مرگ و دریافت نجات است، شرکت نکند؟

وایت نقش مهمی در توسعه کلیسا از طریق رسانه‌های مدرن ایفا کرد. او دو ایستگاه رادیویی تأسیس کرد که این دو در دنور، کلرادو و در نیوجرسی قرار داشتند. این ایستگاه‌ها برای تبلیغ آموزه‌های کلیسا و دیدگاه‌های او درباره مسائل اجتماعی مورد

استفاده قرار می‌گرفتند. علاوه بر این، هفت مدرسه، از جمله کالج الما وایت، تحت نظر کلیسا تأسیس شد.

همکاری وایت با کو کلاکس کلان در دهه ۱۹۳۰ میلادی، به دلیل رسواییهای عمومی این گروه و کاهش قدرتش، رو به افول گذاشت. با این حال، او تا پایان عمرش همچنان به تبلیغ دیدگاه‌های نژادپرستانه و ضد اقلیتی ادامه داد. او در ۲۶ ژوئن ۱۹۴۶ میلادی درگذشت و رهبری کلیسا به پسرش، آرتور کنت وایت (Arthur Kent White) واگذار شد.

الما وایت شخصیتی پیچیده و بحث برانگیز در تاریخ مذهبی ایالات متحده بود. او از یک سو، به تأسیس کلیسا دست زد و از سوی دیگر در جهت عکس کلام حرکت کرد و در جایگاه اسقفی نشست. علاوه بر این او با ترویج ایدئولوژیهای نژادپرستانه و همکاری با گروه‌های افراطی، میراثی تاریک از خود به جا گذاشت که ترکیبی از پیشرفت طلبی برای گسترش کلیسا به شکل غیر معمول و همچنین جدالهای اخلاقی و نژادی است که همچنان مورد بحث و بررسی هستند.

تحقیق، ترجمه و تألیف: زوفا رایان

شما می‌توانید جهت آشنایی بیشتر با مشاهیر تاریخ کلیسا، از وب سایت رسمی کلیسای خداوند عیسی مسیح به نشانی www.persian-ljc.com دیدن فرمایید.

منابع:

Alma Bridwell White. (n.d.). *Encyclopedia Britannica*. Retrieved December 31, 2024, from

<https://www.britannica.com/biography/Alma-Bridwell-White>

Pillar of Fire. (n.d.). *Britannica*. Retrieved December 31, 2024, from

<https://www.britannica.com/topic/Pillar-of-Fire-American-religion>

Alma Bridwell White. (2024, November 28). *Wikipedia*.

https://en.wikipedia.org/wiki/Alma_Bridwell_White

Ku Klux Klan. (2024, December 31). *Wikipedia*. Retrieved December 31, 2024, from

https://en.wikipedia.org/wiki/Ku_Klux_Klan